

Előfizetési feltételek:
belyben házból hord-
va vagy vidékre postán
küldve
Egész évre 6 fnt — kr
Fél évre 3 fnt — kr
Negyedévre 1 fnt 50 kr

Hirdetések díja:
□ centiméterenként 3
kr. Kereskedők és gyá-
rosok külön árkedvez-
ményben részesülnek.
Bélyegdíj 30 kr.

Nyilttér sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztői Iroda

kiadóhivatal:

CIRNER és LINGNER
Főter 38. szám alatt,
bova ugy a lap szelle-
mi részét illető köz-
lemények, mint az
előfizetések és
hirdetések ber-
mentesen küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: esütörtökön és vasárnap.

A nemzetiségi sajtóból.

(—) A gyulafehérvári kir. törvény-
széknek a „Patitia-tüntetés“ ügyé-
ben hozott ítélete újra kísért a nemzeti
sajtóban. A „Tribuna“ július hó 7-iki
számában egy Gyulafehérvárt keltezett
levelében értesíti olvasóit, hogy a me-
hadikai vérfürdő napján érkezett
meg a szomorú hír, hogy a kolozsvári
kir. ítélő tábla jóváhagyta a gyulafehér-
vári törvényszéknek ez ügyben hozott
ítéletét, 42 tüntetőt ítél el. Természe-
tesen a gyulafehérvári levél is jajgat az
ártatlanul elítéltek szerencsétlen-
sége miatt és az égbekiáltó magyar
zsarnokság felett és hemzseg ezikk
is, mint a Tribuna összes közleményei,
a magyarellenes tendenciáktól, de új
e levélben, hogy igazainak bizonyítására
a bécsi „Deutsches Volksblatt“-ra
hivatkozik, mely állítólag márczius hó
25-iki számában ugyancsak elítéli a
magyarok zsarnokságát.

A Tribuna szerint, hogy miként ítéli
meg egy germán férfi a magyar
törvényszék ez ügybeni eljárását, iga-
zolja a Gyulafehérvárt keltezett
és a D. Volksblatt márczius 27-iki
számában megjelent levél, mely szerint:

itt Európa közepén történhetett meg,
hogy nők és gyermekek igazságtalanul
a vádlottak padjaira kerültek és csak
itt Magyarországon történhetik, hogy
noha a politikai tisztviselők és csendőr-
ség bűnössége kétséget kizáró módon
beigazoltatott, ezek mégis büntetlenül
maradtak. És csakis a zsidó-magyar
sajtó elfogultsága hagyhatta ez egész
ügyet — mely égbe kiáltó igazságtalan-
ság a 42 ártatlanul elítélteknél
szemben — tárgyalatlanul, felemlitet-
lenül.

A Tribuna-ban közölt levél szerint a
D. Volksblatt állítólag a fentieket közölte
márczius hó 27-iki számában. Mi e la-
pot nem olvastuk, de a „Tribuna“-nak
a D. Volksblatt-ra való hivatkozása ne-
künk gyanusnak tűnik fel.

Gyanus előttünk, hogy a D. Volks-
blatt levele Gyulafehérvárt kelt és azt
egy germán, vagy szerintünk német
férfi írta. Mi, kik Gyulafehérvárt és
viszonyait ismerjük, alig hisszük, hogy
tél derekán egy német férfi csak
azért jött volna le Bécsből, hogy Patitia
beesés hogylétéről tudakozódjék és há-
rom napig a végtárgyalás termében
hallgassa végig a magyar zsarnokság
ellen használt filippikákat. És nagyon

gyanus, hogy a „Tribuna“ levelének
írója egy jó hosszú negyedévig oly hi-
ven megőrizi a D. Volksblattnak e leve-
lét, mely márczius 27-én látott napvi-
lígót és ebből hű fordítást közöljön ju-
lius 5-én. Mi inkább azt hisszük, hogy
ugyanott kelt a D. Volksblatt márczius
27-iki német levele is, ahol a „Tribuna“
július 5-iki román feljajdulása. És is-
merjük e manővert is; gyakran olvas-
tunk Parisban, Rómában vagy Berlinben
napvilágot látott és hangzatos francia,
olasz, vagy német aláírással diszlő ma-
gyarellenes cikkeket, melyek oláh kéz-
ből Nagy-Szebenben, Brassóban, vagy
mondjuk — Gyulafehérvárt irattak.

És gyanus előttünk, hogy midőn a
D. Volksblatt elszőrnyed azon, hogy itt
nálunk ártatlanul nők és gyermekek
vitetnek a vádlottak padjára, természe-
tesnek találja, hogy egy kisasszony po-
litikai tüntetésben vesz részt, egy az
állam törvényei ellen vető elítéltnék
esokrot nyujt, a férfiak dolgába ártja
maga, vagy talán Bécsben a mindenbe
orrát beleütő és tüntető kisasszonyt sza-
badon futni hagynak? Mi ugy tudjuk,
hogy nem; így tehát, ha tényleg germán
férfi írta is a levelet, gyulafehérvári
joakarói bizonyára elfeledték őt

TÁRCZA.

Anna-bál.

Miről már folyik napok óta
Tere-fere a lomb között,
Miért a lekes fürdődoktor
Virradtkor díszbe öltözött,
Miért a sok színes viraggrupp
Egy-egy kis mellesokorra vál:
Lezajlik este nagy sikerrel
Az Anna-bál, az Anna-bál.

Oly izgalmas most minden fürdő,
Hatása bármily más legyen:
Akár a szép sósleben uszunk,
Akár a vasas cseppeken;
A mellbeteg dehogyan köhécsel;
Ki biczeg, most feszítve jár,
Mig lezajlik ma nagy sikerrel
Az Anna-bál, az Anna-bál.

A kalaber, a titkos csöndes
Egész délután skartba jut,
Labda után csendő kaczajjal
A tennis-pályán ki se fut,
Friss hírekkel az esplanadon
A néni-tracscs is ugy szolgál,
Ha lezajlik ma nagy sikerrel
Az Anna-bál, az Anna-bál.

A kis szobákban van csak élet
És kedves össze-visszaság,
A tolettet összehozni
Kimondhatlan, mi gondot ad.
Átförmálják a régi selymet,
Mely így farsangról nyárra száll.
S így is lezajlik nagy sikerrel
Az Anna-bál, az Anna-bál.

Csoda módon sikos a parkett
S a czigány gyantáz emberül.
Sok üdülő kis vérszegény lány,
Nézd, mint a madár, ugy repül:
Kivel egyezzen szíve s lába,
Ifjura csak mostan talál;
Ezért zajlik le nagy sikerrel
Az Anna-bál, az Anna-bál.

És a mama ilyen fohaszt mond,
Szűresölve a limonádot:
Ki elsőt tánczolt Anna-napján,
Az a két láb legyen áldott;
S már hajnalban fut dróton a hír
A papának, csak ebből áll:
Még egy kis pénzt, egy biztos parthie,
Az Anna-bál, az Anna-bál.

Kerekes Andor.

A színész szerelme.

Ira Beksics Gusztávné.

Volt Londonban egy igen híres művész,
ki Shakespeare minden hős szerepében ki-
tűnt. Szép, hatalmas férfi, a harmincz és
negyven évek közötti korban. Korrekt ma-
gataratása és ambiciozus művész létére soha-
sem a páholyoknak játszott, hanem azért,
hogy beleélve magát az ábrázolandó hős
szerepebe, meghassa az egész közönséget.
Szegény is volt, mint a templom egere, mert
az ő jutalomjátékára csak babérok gyűltek,
de titkos imádó asszonyok nem gyűjtöttek
ajándékokat.

Othellót játszván egyszer, amint vörben
forgó szemekkel rohan Desdemonára, egy
páholyból női sikolyt, hall s utána a szín-
padra reptül egy női színházi csokor egy fél
keztüvel. Ő meg sem hajtva magát, foly-
tatja szerepét s csak a függöny legördülte
után veszi fel a csokrot s a belé akadt ele-
gáns keztüüt.

A virágok illatánál kedvesebb szag áram-
lott ki a parfümös keztüübol. Keblére rejté
és midőn kitapsolták, önkénytelenül azon
páholy felé tekintett, ahonnet a sikolyt
hallá s honnet a csokor feleje reptül. X,
hercegné ült ott. Egy fejedelmi szépség,
de meghatározatlan kora nő, ki egyik kez-

arról is informálni, hogy a vádlottak padján ülő kisasszonynak milyen szerep jutott az egész „Patitia-féle pucsbán.”

Végül, ha a kérdéses levél meg is jelent a D. Volksblattban és gyulafehérvári német férfi is írta, e levélnek célja nem az volt, hogy a magyarokat elítélje, hanem hogy olvasóinak szenzációs olvasmányt nyújtson; — bizonyára a Tribuna levelezője is tudja, hogy vannak, különösen nagy városokban, olyan lapok, melyeknek előfizetői körét azok képezik, kik a szenzációs olvasmányokat szeretik. Minél több akasztás, öngyilkosság, befalazott Ubrik Borbála, véres szerencsétlenség és minél több lövés, vér, halál és ilyeneket tartalmazó olvasmány jut napvilágra e lapokban, annál kelendőbb a lap is. Így történt Gyulafehérvárt is; volt lövés, szerepelt esendő és katonaság (és milyen szépen fest a képen a kakastollas csákóju, fegyverzett és lövésre készen álló zsandár!). Mi természetesebb tehát, mint hogy e szenzációt szívesen felhasználta a D. Volksblatt, mert biztos volt benne, hogy ha reggel a bécsi publikum a kirakatokban olvassa e hangzatos czimet: A z oláhok üldözése és vérfürdő Gyulafehérvárt, lapjából bizonyára pár ezer példánnyal több fogy el; de hogy a Tribuna már az ily gyenge argumentumokat is felhasználja, mutatja, hogy kifogyott már minden valamire való fegyveréből.

Nagyon korán!

Budapest, július 22.

(„P.C.”) Nem lehet az ország minden politikai pártját egyforma mértékkel mérni, hanem a

legtöbb számára egészen kivételes szabályokat kell statuálni. Ezért nem vehetjük egyformán minden párt szemére a politikai éretlenséget és a vigyázatlan elhamarkodást, amit megerdemelték azzal, hogy valóságos választási hadjáratot indítottak az ezredéves ünnep tartama alatt.

Az egész országban megindult a választási agitáció. Mindennap tartanak választói gyűléseket, az ország lakosságát nem engedik lélekzethez jutni a legnagyobb dologidőben és egymás ellen izgatják. Ennek az időelőtti és rendkívül korai mozgalomnak az összes eredményei lehetetlen, hogy másban mutatkozzanak, mint a lakosság kimerülésében és a választók közönyében, ami viszont a választói jog gyakorlásától való nagyobb tartózkodásban lesz észrevehető.

Ha itt kizárólag a néppártól lenne szó, akkor egyszerűen arra lehetne szorítkozni, hogy tudomásul vessük a kerületszerző hadjáratokat; hadd cselekedjenek kedvük szerint ezek az emberek addig, amíg rendet tartanak; a nyugalmat nem háborgatják, s veszedelmek nem lesznek.

A néppárt üzemében csakis az az egy körülmény sajnós, hogy a többi ellenzéki pártok is korai választási agitációra és ezzel a lakosság fellármázására indította. Sokkal jobban ismerjük politikai és választási viszonyainkat, hogysem ne tudnók, hogy igen kívánatos, sőt elengedhetetlen szükség Magyarország megóvása a hozadalmas választási láztól és hogy Magyarországon a választási mozgalomnak csak hetekre, nem pedig hónapokra és negyedévekre kellene terjednie. Mától számítva még nyolcz hónapig tart a mostani mandátumok érvénye és semmi jel sem létezik, amely a képviselőház korábbi feloszlata mellett szólna, vagy arra csak mutatna. Ezt nagyon jól tudják a parlamenti pártok és ezért a korai agitációért a szemrehányás nem a néppártnak szól, hanem azoknak a pártoknak, melyeknek módjukban van kombinációikat biztosabb alapon megtenni, mint a parlamenten kívül álló néppárt tehetné.

A függetlenségi alapon álló pártok duzzadó vitorlákkal vonulnak oly harez elé, mely meg ki sem tört. Az ország minden vidékén választói gyűléseket és beszédeket tartanak, minek csak közvetlen a választások előtt lenne értelme. Mint Apponyi grófhöz közel álló körök jelentik, a legrövidebb idő alatt a nemzeti párt is nagy választási agitációt indít. Ily körülmények közt természetesen első sorban az ország nyugalma, aztán a parlamenti tárgyalások nyugodtsága kell, hogy szenvedjen. Ha mindegyik képviselő a parlamentben akarja előadni választási beszédét, akkor nagyon természetesen parlamenti ülészek előtt állunk, mely képtelen lesz megoldani oly feladatokat, minők a t. Háza várnak. Meg ennek a parlamentnek kell elintéznie a jövő évi költségvetést, a büntető perrendtartásról szóló törvényjavaslatot és határoznia kell a kiegyezési tárgyalások felett. Oly ügyek ezek, melyeket nyugodtan, türelemmel, lelkiismeretesen kell tárgyalni és amelyeket választási láztól betegesen tárgyalás alá venni nem szabad.

Ehhez meg báró Bánffy azt a kötelező ígéretet tette, hogy az országgyűlés nem lesz feloszlata mandátuma lejártá előtt, ha különben tanácskozára képes maradna. Eddigél nem volt okuk a képviselőház politikai pártjainak a miniszterelnök ígéreteiben nem bízni és ezuttal sem fognak csalódni.

Jogos tehát a szemrehányás, — írja a „Pester Correspondenz” — hogy az ellenzék lelkiismeretlen bünt követett el, midőn az országot idő előtt fellármázta, és e szemrehányás ellen csak egy mentsége van: felelme az új választásoktól.

A n.-enyedi theologia érdekében.

Nagy-Enyed város polgársága folyó évi július hó 12-én tartott népgyűlésében megbizta volt az elnökséget, hogy a gyűlés határozatából kifolyólag Alsófehérvármegye törvényhatósági bizottságát, Nagy-Enyed város képviselőtestületét és a Bethlen-főtanoda

tyús és másik keztyűtlen kezével tapsolt neki. A művész festékén át elpirult.

De haza menve nem gondolt a nőre annyit, mint inkább azon sikerre, amelyet elért.

Elmult egy hét s ő el is felelte már a csokrot, keztyűt s ennek tulajdonosnőjét, midőn egy levelet kap. Pompás czimeres papíron csak e pár sort írja neki a herczegné:

— „Maga vad ember hozza el a keztyűt!”

Művésznünk zavarba jön. Rohan haza. Kikeresi a keztyűt felöltözik csinosan és elmegy a herczegi palotába. Bejelenti magát és csakhamar ott áll a félig fekvő, félig ülő asszony előtt, ki lorgnonján át bámulja és mustrálja őt.

— Haza hoztam a lady keztyűjét — szolt állva a művész.

— Üljön le, kell is nekem a keztyű! No, ne fusson! Azt hiszi, hogy nekem nincs módom ezer pár keztyűt, ha kell, esténként eldobnom? Én önt akartam látni!

— Parancsoljon velem!

— Ah! Pompás! No hát azt parancsolom, jöjjön közelebb és tanítson meg engem úgy szeretni, mint Othellóban Desdemonát! Tudja, az borzasztó lehet, hogy egy nő, ki oly hű és oly forró szerelemmel viseltetik ura iránt, ki nem is vérbelije, mert ön szerencsen abban, még meg is öleli magát, grandieuse! én

csöngettem volna az ő helyében! Ön azonban megmagnetizálta őt hőstörténeteivel, hangjával, vad szemeivel! Nos, tegyen kísérletet velem. Szeretném, ha ugy be tudna hálózni hangjával, hogy féljek öntől, hogy szeressem, és szeretném, ha . . .

— Ha végül megfojtánám? — kérdé mosolyogva a művész.

S a lady némán intett, hogy „igen.”

Nos, a művész, ő is hiu volt és férfi is; nem kérette sokáig magát és bűvös hangjával addig szavalt a koros, de még kívánatos ladvának, míg ez csakugyan megszerette őt. Megszerette, mint régen másokat, majdnem ugy, mint kedvencz ölelét.

Ha a művész játszott, X. herczegnő ott leste egyedül páholyában szavaltát; páholya üres volt régi udvarától, mert ujjabb szépségét egész London megtudta s nem akarták zavarni.

A művészt előadás után kocsiján hazavitte, megvendégelte, szóval mindketten boldogok voltak, vagy annak képzelték magukat, mi tulajdonképpen egyre megy.

Történt azonban, hogy X. herczeg megjött egy győztes hadjáratból és felesége a férj tiszteletére nagy estélyt adott. Már napokkal azelőtt nem volt a színházban. Művésznünket színésztársai elkezdtek boszantani, hogy meg van-e hiva X. herczegnő estélyére, amely oly fényesnek ígérkezik?

Dehogy volt szegény! A valódi, nem a színpadi hős jött oda meg, akinek nemcsak egy est közönsége, de a haza tapsolt dicsőteljes hadjáratához. Ott a tapsogy színész nullává törpült. Fáj, égette megaláztatása. Oh, kinek játszszer, ha ő nincs itt, az a vénülő, de oly hálás dáma, kinek fényes szerelme oly izgalomba hozta, ki divatba hozta, ki büszkesége volt!

Eljött az estély napja. Hősünk éppen az Othellót játsza. Az X. herczegnő páholya üres volt.

Amint a darab véget ért, a művész kollégái újra kérdezték, nos elmegy az estélyre?

— Megyek! — kiáltá szégyenpírral hazugsága és megaláztatása miatt szegény művésznünk. Valóban kocsiba ült és oda ment a palotába. A szolgák ismerték, bebocsátották.

Rá sem ismert a mindennap látott palotára. Fényárban uszott, a vendégek ékszeres diszruhákban, a katonai méltóságok érdemjelekkel csak ugy beragyogták a termeket. Legfelül ott ült számtalan udvarhölgyével X. herczegnő, tündéres öltözékben, kifestve és legyezve a büszkeségtől is kipirult arcát. Egyszerre maga előtt látja a sápadt arczu, egyszerű köntösű színészt. Majd elájul, de mosolyogni próbál s egész hidegséggel azt kérdezi a művésztől:

előjáróságát kéri fel, hogy a nagyenyedi Theologia érdekében a kellő akciózt indítsák meg.

Az elnökség meg is felelt ezen megbízásnak és a megjelölt hatóságokhoz a következő atiratot intézte:

A régi Erdély dicső emléktől nagy fejedelme Bethlen Gábor által ez-éltől 267 évvel alapított, s az erdélyi rendek hozzájárulásával igazi fejedelmi bőkezűséggel dotált, a nagy fejedelem emlékét nevében is fentartó Bethlen-kollégium, gyulafehérvári rövid tartózkodása után, onnan az idők viszontagságai által tavozni kényszerítettén, az akkori fejedelem Apafi Mihály rendeletéből szinte harmadfél századdal ezelőtt városunkba tette át székhelyét, s itt talált magának igazi otthonát, itt vert tartós, életadó gyökereket. Számos emberöltőn keresztül együtt küzdött, együtt harcolt a magyarságért, a felvilágosodásért, a szabadságért, s együtt szenvedett mindezekért Nagy-Enyed városával Alsófehérvármegye szívével.

A tudományok és műveltség magas színvonalán álló tanári kara mindenha igazi hazafisággal vett részt a közügyekben, Nagy-Enyed város és Alsófehérvármegye vezérferfiával egyesülve, egymást támogatva, buzdítva és kiegészítve; mindenkor számottevő tényezője volt Erdély közéletének, s adott irányt nem egyszer az egész ország rész politikájának, vezette mozgalmait.

Viszont epen tanári karának a közélet ferfiával való folytonos együttműködése eredményezte azt, hogy az intézet nem csak tanított, hanem nevelt is. Igaz hazafias, a kor igényeinek mindenkor megfelelő felfogást, szellemet és érzést oltott tanítványaiba, s nevelt belőlük olyan polgárokat az országnak, kik annyi vihar, annyi megpróbáltatás között rendületlenül tudtak megállni a haza érdekei mellett.

A Bethlen-kollégiumnak a tanításon kívül a közügyek terén is szerzett érdemei nem is maradtak megjutalmazatlanul. Az egész országnak, de különösen a működését közvetlen közeléből szemlélő Alsófehérvármegyének

— Tisztelt Uram! Minek köszönhetjük ezen látogatást?

Ah! Egyet fordult a művész agya és szíve. Örült dühre fakadva neki rontott a hercegnének és torkonragadva így kiáltott:

— Ma játszuk el babám az ötödik felvonást! Eddig szerető Othelló valék, most halj meg Desdemonám!

S a hercegnő nem halt meg, hanem mosolygott, még akkor is, midőn a környezetébe fúdulva mentette ki a merénylő kezéből.

— Meghalsz! kiálták, — s a színészt ütöttek, verték. A hercegné pedig, ki végre szólni tudott, mosolygva így kiáltott:

— De hát tapsoljanak hölgyeim! uraim! Fogadásomat megnyertem!

— Fogadás?

— Persze, fogadás! Eresszék szabadon a szegény művész urat. Én fogadtam vele, hogy — az ő játéka Othelló ötödik felvonásában másokat is rémületbe ejt, amint Desdemonának neki ront s hogy hangjában van oly varázs, mely bénává teszi az akaraterőt.

És a hercegné tapsolni kezdett. Persze mindnyájan utána! A művész ijedtében meghajtá magát és így szólt dadogva:

— Oh sok, sok e tisztelet!

... S a hercegné mosolygva gondolta, nagyobb, mint az élvezet — volt.

vezető férfiai mindenkor dédelgető gonddal vették körül, feltő szeretettel örködtek érdekei felett, mozdították elő virágzását, gyarapodását, s sokan közülök gazdag alapítványokkal is gyarapították a százados itt tartózkodása által immár „Nagyenyedi“vé is lett Bethlen-főiskolat.

Ennek volt köszönhető, hogy oly hosszú időn keresztül, mindenkor lepest tartva a haladó kor fokozottabb igényeivel, élt, virágzott és fényeskedett a főiskola városunkban, egy időben még magasabba is emelkedve, mint ahogy a nagy fejedelem tervezte volt, adván az ország résznek az általános tudományok tanításán felül nem csak hivatás érdekei felett gondosan örködő papokat, hanem kitűnő tanárokat, kiváló jogászokat, s jeles politikusokat is.

A változott viszonyok, a legújabb korban az összes tudományok terén bekövetkezett behatódó, szakszerűbb, még az egyes ágakban is a specializálásra irányuló törekvés következtében, e század második felében kénytelen volt a főiskola lemondani az amugy is csak az idők folyamán bekövetkezett univerzitás-szerűségről, s egészen átengedni előbb a jogi tudományok tanítását, majd a tanfériak magasabb képzését a Kolozsvárt államilag felállított Tudomány-Egyetemnek. Ám azt az alakot, azt a terjedelmet, amelyben magas látókörű alapítója megalkotta volt, kezdettől egész a legújabb időkig szakadatlanul megtartotta. Kifogástalan eredménnyel oktatta a kebelébe még a legújabb időkben is messzeföldről összegyűjtött ifjúságot az általános tudományokra, az elemi iskolákban tanításra szabályszerűen képesítő tanítóképző intézetet tartott fenn és mindezek betöltéséül „Isten igéjének református szolgáit“ erős hitben, felvilágosodottságban és törhetetlen hazafias szellemben nevelve bocsátotta ki kebeléből ország részünk református vallású lakosai lelki életének emelésére és minden vallású polgárai közhasznára. Azok a theologus ifjak, akik e város mindaddig elpusztíthatatlan, sohasem gyengült magyar szellemű társadalmában nőttek fel, elszakíthatatlan szálakkal voltak ös szefűzve Enyed közszellemével, s a legféltreesebb vármegye legelrejetettebb falvaeskaiban is mindig erős támaszai voltak a magyarságnak.

És a Bethlen-kollégium abban az alakban, a melyben a nagy fejedelem alapította, abban a terjedelemben, a melyben maig fennállott, amint eddig kifogástalanul teljesítette, úgy ma is és ezután is kifogástalanul képes volna kitűzött célját betölteni, amint ezt a nagyérdemű előjáróság bölcsen tudja. Nem a kollégiumi alapok és jövedelmek elégtelensége a kor fokozottabb igényeinek megfeleltetési, nem az alkalmas tanerőknek a kollégium kebelébeni működéstől vonakodása, hanem az épen a kollégium érdekeinek istápolására, emelésére, a feltűyeleti és felsőbb intézkedési hatáskörrel felruházott hatóság szűkkeblűsége az, ami lehetetlenné akarja tenni azt, hogy a Bethlen-kollégium maga egészében fennállhasson, s az alapítója által kitűzött célját egészben megvalósíthassa.

A kifürkészhetetlen utakkal bíró isteni akarat gyors egymásutánban szólítja el a kollégium theologiai akadémiájának kiváló tanárait. Az erdélyi egyházkerület Igazgató-tanácsa megragadta az alkalmat arra, hogy az általa a legújabb időben alkotott kolozsvári theologiai fakultás előnyére az enyedi akadémiát a tanári állások rendes betöltésének

felfüggesztése által színlódóvé tegye. Ám a régi intézetnek vonzereje még úgy is nagyobb volt, mit látva az Igazgató-tanács, bár még egy év előtt ünnepélyes ígaretet tett arra, hogy a Bethlen-kollégium theologiai akadémiáját működésében akadályozni nem akarja: a folyó hó 7-én megtartott egyházkerületi közgyűlésen megszavaztatta annak beszüntetését.

Ezen határozattal az egyházkerületi közgyűlés megtámogta a Bethlen-főiskola integritását, s hogy a sérelem még nagyobb legyen, már is — és pedig nem illetéktelen helyekről — hangok emelkednek, melyek a főiskola alapjai ellen nemsokára bekövetkezendő támadásokat sejtetnek.

A több százados egyttlét, szenvedés és dicsőségteljes küzdelem által e város szerzett testvérvé, diszjévé és büszkeségévé vált intézetre mért csapás fájdalmas sérelem városunkra nézve is. Összefortunk, egyek letünk, társadalmunk számottevő tényezőjévé vált a theologiai akadémia tanáraival, növendékeivel. Együtt működtek, harcoltak ök velünk a fegyveres küzdelmek korában. További együtt működésre, együtt küzdelemre számítottunk most és ezutánra is, a mikor már nem vagyunkat a rabló támadások, s intézményeinket a fegyveres pusztítások, hanem magyarságunkat, nemzeti mivoltunkat kell megoltalmaznunk a nemzeti ségeknek az utolsó évtizedben mind erősebben fellépett, a terjedő kultúra által adott eszközökkel folytatott, hol nyílt, hol alátomos támadásaival szemben. Kitéve ép úgy, mint a régebbi időben, ma is a magyarság szelén, Balázsfalva közvetlen közelében, mintegy védbástyául a körül fekvő idegen ajku és törekvű lakosság lassu, de folytonos ostromának, ha gyengítettünk épen azon oldalról is, honnan inkább támogatást várhattunk, ha belső támadások is, a város kebelében fennálló intézetek eleterejének gyengítésével sorvasztják ellenálló képességünket: kétséges, vajjon lesz-e erőnk helyünket azzal a törhetetlenséggel megállni, feladatunkat azzal az eredménnyel megoldani, a melylyel azt eddig tettünk Isten segédelmével nemzetünk, imádott hazánk javára oly sok viszontagság közepett sikerült.

Ezért emeljük fel szavunkat mi, Nagy-Enyed városnak vallás-felekezeti különbség nélkül a város védelmében két századdal ezelőtt hősiés halált szenvedett kollégiumi deákok siremlékénél népgyűlésben összegyűlt polgárai, s bizva az igaz ügy diadalában, minden ez ügyben illetékes tényezőnek megígérve a magunk részéről a leglelkesebb és őszintebb támogatást, azon kérelemmel fordulunk

nemes Alsófehérvármegye tekintetes törvényhatósági bizottságához, melynek sorában ott ülnek azok, kiknek őseik, s kik maguk is a Bethlen-kollégiumnak és a városnak mindenkor lelkes támogatói, igaz védelmezői valának;

nemes Nagy-Enyed város tekintetes képviselőtestületéhez, mely első sorban hivatott a város érdekeinek védelmére, s nézeteink, ohajaink és akaratunk képviselőjévé;

a Bethlen-kollégium nagyérdemű előjáróságához, mely fontos hivatása és felelőssége tudatában eddig is oly kifartó buzgalommal folytatta nemes harcát az intézet érdekében, hogy nekje ezért mi is köszönettel tartozunk:

tegyen meg a maga hatáskörében minden lehető arra, hogy a főiskola, városunk szeretett hazánk hasznára és javára a Beth-

len-kollégium a maga sértetlen egészében működhesse, tölthesse be czelját ezentul is, s az erdélyi református egyházkerületi közgyűlés által beszüntetni határozott theologiai akadémiájának ajtai újból megnyitván, az Isten igéjének méltó szolgálói városunkban ismét képezthessenek.

Nagy-Enyed város polgárainak nevében ezeknek 1896. évi július 12-én tartott népgyűléséből.

Török Dániel,
a népgyűlés elnöke.

Gyarmathy Ernő,
a népgyűlés jegyzője.

Felhívás.

A mi büszkeségünk, a szépséges kiállítás, amely ország-világ bucsujáró helye, egy ezredév haladásáról ad hűségesen számot.

Meglátjuk a keretében, hogy a magyar művészet virágában áll, hogy a magyar tudományosság elérte az európai színvonalat és gyönyörűség látnunk, hogy föllendült a honi termelésnek minden ágazata.

A magántisztviselők, ez a számra nézve nagy, szellemre nézve előkelő testület, szintén kivettek részüket a nemzet nagy munkájában.

És ha talán azoközben, hogy legjobb tehetségük szerint szolgálták a kenyéradó uraikat, magukra nem igen gondoltak, a maguk helyzetével nem igen vetettek számot: mostan itt a nagy alkalom, hogy körülnézzenek a maguk portáján.

Ha föl akarják ismerni közös bajaikat, előbb egymásra kell, hogy találjanak.

Más országokban a magántisztviselők között régóta megvan az összetartozás érzésének az aranykapcsolata.

Mi magyar magántisztviselők nem tettünk kísérletet arra nézve, hogy egymáshoz közeledjünk.

Az ezredév nagy ünnepe, mely a haza polgárait mind közelebb fűzi egymáshoz, megadja nekünk is az alkalmat a találkozóra.

A kereskedelmi minisztériumnak és az ezredéves kiállítás támogatásával folyó évi augusztus hó 9-én, vasárnap d. e. megtartjuk a Magántisztviselők Országos Kongresszusát a kiállítás ünnepélyek csarnokában.

A kongresszusra már is szép számmal vagyunk résztvevők és a kartársak körében, ahol közöltük, mindenütt visszhangot keltett a kongresszus eszméje.

A kongresszusnak a következő a tárgysorozata:

1. Dr. Neuman Ármán országgyűlési képviselő a kereskedelmi törvény 55.—60. szakaszainak, amely a kereskedelmi alkalmazottakra vonatkozik, czelszerű megváltoztatásáról értekezik.

2. Rózsa Mihály, a magyar aszfalt-részvénytársaság irodafőnöke, a magántisztviselők nyugdíj-ügyéről beszél.

3. Kreutzer Lipót kereskedelmi akadémiai tanár az országos szövetség eszméjével foglalkozik.

4. Dr. Schack Béla kereskedelmi akadémiai tanár a szakoktatás kérdéséről tart előadást.

5. Bálint Dezső, a „Magántisztviselők Lapja” szerkesztőjének előadói javaslata a vasárnapi munkaszünetéről szóló törvény megváltoztatásáról.

6. Spiegl Ödön ismerteti az adóreformjavaslatnak a magántisztviselőket érdeklő fejezetét.

Ugy véljük, hogy az itt részletezett program keretében kiterjeszkedhetünk mind-

ama kérdésekre, melyeknek reánk nézve jelentőségük van.

Az ezredéves kiállítás igazgatósága az ünnepélyek csarnokát bocsátja a kiállítás területén a kongresszus rendelkezésére.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ő nagyméltósága pedig hozzánk intézett levelata értelmében a következő kedvezményekben részesíti a kongresszus tagjait:

1. A kongresszus minden tagjának — a rendező-bizottság révén — rendelkezésére bocsát 5 kiállítási belépőjegyből álló füzetet 2 fnt 50 kr helyett: 1 forintért.

2. A kongresszus tagjainak — ugyancsak a rendező-bizottság révén — a magyar kir. államasutak részéről 14 napi érvényűvel bíró igazolványokat szolgáltat ki, amelyek alapján a kongresszus tagjai a magyar kir. államasutak és a kezelésük alatt álló vasutak vonalain I-ső osztályon II-od osztályu jeggyel, II-od osztályon III-ad osztályu jeggyel és III-ad osztályon II-od osztályu féljeggyel utazhatnak.

Intézkedtünk arra nézve, hogy a kongresszus tagjait jól és olcsón elszállásoljuk.

Megtettük a lépéseket az iránt, hogy a kiállítás igazgatósága és a millenniumi utazási ellátási vállalat különös figyelmében részesítse a kongresszus tagjait.

Nagy bizottságot terveztünk, melynek az a czélja, hogy kartársainkat, akik a kongresszusra felrandulnak, kísérje és miudenképpen utbaigazítsa.

Nemkülönböztetve gondoskodunk arról is, hogy a kongresszus tagjai a főváros színházai-ban és mulatóhelyein messzemenő kedvezményekben részesüljenek.

A főváros két jőnévű társasköre: a Pénzüntézet Tisztviselők Országos Egyesülete és a Malomhivatalnokok Egyesülete, szívesen látja vendégeikül kartársainkat, akik a kongresszusra feljönnek.

A rendező-bizottság egyébként részletes ünnepi programot fog megállapítani és a kongresszus tagjainak 1 forintot bocsátja rendelkezésére a tagsági jelvényeit; a befolyó összeg a szervezés költségeinek fedezésére szolgál.

A felsorolt kedvezményekben a kongresszusi tag neje is részesül.

Ennyiben előadtuk volna programját a Magántisztviselők Országos Kongresszusának, amely bizonyára nem fog nyomtalanul elűnni a magántisztviselők életében, ha kartársaink, akik el vannak szórva az ország vidékein, mindannyian részt vesznek benne, hogy bizonyítékát adják az együtvértartozás érzetének.

Ugy hisszük, nincsen szükség ékes szavakra, amelyek a részvételre buzdítsanak. A magántisztviselők e kongresszus híján is megtekintenek a kiállítást. Most pedig, hogy e kongresszus tömörked kedvezményt biztosít nekik és egyesíti őket egy alkalmon, amilyen ritkán kínálkozik, a kiállítást akkor fogják megtekinteni, amikor a kongresszusra feljönnek.

Ez a kongresszus valóban frígye lesz a kellemesnek a haszonnal és aki magántisztviselő szükségét érzi annak, hogy kezet szorítson kartársaival, aki tudja, hogy kezeink, ha összefogjuk őket, egy új és jobb sorsnak vetik meg alapját: az a magántisztviselők első országos kongresszusáról nem fog elmaradni!

A Magántisztviselők Országos Kongresszusának végrehajtó bizottsága nevében:

Dr. Kovács Gyula,
elnök.

Gerő Mór,
jegyző.

O. N. Sz.

Ez a három betű, melyet ezuttal cikkünk fölé irtunk, csak kevesek előtt ismeretes eddigelé, de szilárd meggyőződésünk, hogy rövid idő multán át fognak azok menni a köztudatba, s széles e hazában mindenütt, ahol csak megismerik a bennük rejlő értelmet, osztatlan lelkesedés támad a nyomában.

Az „Országos Nemzeti Szövetség” kezdetűi ezek. Amikor a mult év vége felé megalakult, vázlatosan megemlékeztünk czéljairól is, melyek azonban akkor még nem voltak teljesen kiforrva. Alapszabályait a azóta belügyminiszter megerősítette, sőt a szövetség rendkívül figyelemre méltó munkásságot fejtett ki.

Mivel egyrészt mi is teljes erőnkől igyekeztünk az O. N. Sz. czéljainak megvalósítását elősegíteni; másrészt pedig, mivel számtalan oldalról intéztek már kérdéseket hozzánk, időszerűnek tartjuk bővebben megemlékezni e szövetségről.

Az O. N. Sz. czélja: „Emberséges és hazafias gondolkodást és érzést terjesztő, napi- és pártpolitikától, vallás-, nemzetiségi és osztálykülönbségtől független szervezet útján, közremunkálni a társadalmi egységet és rendet zavaró okoknak és ezek hatásainak megszüntetésében.” (2. §)

E tömör mondatban kifejezett óriási feladatot az igazgatóság kebeléből alakult társadalmi, munkássági és nemzetiségi szakosztályok végzik el, melyeknek tervei és határozatai felett aztán az igazgatóság teljes ülése dönt véglegesen.

Hogy rövid fennállása dacára mily nagy arányú munkásságot fejtett ki az O. N. Sz., leginkább kitűnt a szövetség legfelsőbb igazgatási fórumának, a szövetségtanácsnak most tartott ülésén előterjesztett jelentéséből. Ez ülés a képviselőház egyik bizottsági termében folyt le Pécly Tamas elnöklété alatt. Jelen voltak még ezen az ülésen: Bánó József, Bartha Miklós orsz. képviselő, Barthos Andor dr., Bélavári Burghardt Konrad főrendiházi tag, Bochkor Károly dr. egyetemi tanár, Chorin Ferencz orsz. képviselő, Déry Gyula szerkesztő, Gaál Jenő műegyetemi tanár, Leövey Sándor min. tanácsos, Matók Béla ügyvéd, Mezei Mór, Nagy Sándor dr. orsz. képviselő, Pacholek György tanár, Svastich Benő v. főispán stb. stb.

Miután Pécly Tamas az ülést megnyitotta, Bochkor Károly dr., mint az igazgatóság elnöke beszámolta az igazgatóság eddigi működéséről. Eszerint a tavaly megtartott nemzetiségi kongresszus feltűnést keltő meggyengítése, midőn az O. N. Sz. által inczitált másik nemzetiségi gyűlés tiltakozó elleniratot adott ki. Még nagyobb hatása volt a szövetség egy másik ténykedése, melylyel a nemzetközi szocialisták álltak tervezett millenniumi munkássztrájkot akadályozta meg. A szövetség azonban még tovább ment, mert czélutadatos munkássággal, s karöltve a hazafias demokrata munkáspárttal, sikerült neki szétrobbantania nemzetközi szocialisták eddig összetartó táborát, sőt ezután sem lankadva, tagjai által, így Déry Gyula, Barthos Andor dr., Szikora Zoltán stb., felolvasásokat tartott a munkás körökben és kaszinókban. A millennium megünneplésére körlevélben hívta fel a vidéki munkás és egyéb egyleteket. Megvetette alapját a munkásrokkantok háznak, s ugyancsak lépéseket tett munkáskönyvtárak felállítására. Hódolattal és

köszönettel emlékezett meg ő felsége a király magas érdeklődése és 300 forintos alapítványáról. Végül lelkes szavakkal méltatta a szövetség legújabb nagy akcióját, mely a belföldi iparnak megvédelmezésére és fellendítésére irányul.

A szövetség munkásságának csak e vázlatosan odavetett képéből is kitűnik, hogy milyen hatalmas és az egész nemzetre kiható, nagyfontosságú csapáson halad a kultur-egyesület. Meg vagyunk róla győződve, hogy hazafias közönségünk lelkesedéssel fog az „Országos Nemzeti Szövetség” zászlója körül csoportosulni, s akkor e zászlóra irt eszmék és célok — melyek eminens nemzeti érdekeink — diadalra fognak jutni.*

Katona Béla.

Levelezés.

Magyar-Igen, 1896. július 19.

Megyéinkben hetenkint kétszer megjelenő s minden szép és nemes dolgot felkaroló és előmozdító becses lapjában egy kis helyet szorítani kérek a Magyar-Igen és vidéke közönségét nagyban érdeklő toronyóra ügyében és alábbi soraim bevenni kérem.

Még május havában a millenniumi hálaadó istentisztelet után megtartott rendkívüli ev. ref. egyházi közgyűlés alkalmával Csuka Domokos szeretett főszolgabírónk indítványára az 1848. évben lerombolt magyarigeni ev. ref. toronyórának ez év nyarán leendő felállíthatása és a költségek beszerezhetése végett a gyűlés tagjai között aláírási ív köröztetett, melyen a főszolgabíró ur, dr. Dobozy Vilmos, Bartók Dénes és Balogh Dezső urak 10—10 forinttal és több jelen voltak 1—5 forinttal magukat alá is jegyezték s egyuttal kimondták, hogy a még hiányzó összegért mulatságok rendezendők. Meg is rendeltetett az 560 forintos toronyóra Budapestről 150 forint előleg beküldése mellett s így 3 hét múlva meglesz az, aminek céljaira a már nem fillokszeramentes hegyaljai fő- és székvárosban folyó év és hó 12-én Bartók Dénes elnöksége alatt megalkult s a meghívókön megnevezve volt rendezőség nyári tánczvizalmat rendezett.

Az aranyos meghívók kibocsátása után, aranyos reményekkel eltelten, a jó siker iránt fáradoztak a m.-igeni és sárdi rendezők; helyből és a vidékről, nemkülönbén Gyulafehérvárról aranyos ígéretekkel tettek az eljövételre, de sajnos, mert 12-én aranyos idő és aranyos napsugár nem volt, hanem igen: nagy esőzés. A költséges, nagy munkával előállított s még csak néhány díszítést váró tancz helyiséget már a déli órákban a hosszan tartó esőzés miatt ott kellett hagyni, s a már addig megérkezett vidéki vendégek kedvéért is, zárt helyiségben, az ev. ref. iskola termében kellett megtartani a tánczvizalmat, amelyre minden reményvesztés és csuf idő dacára is nagyon szép számmal jelentek meg a toronyóra ügyét pártolók és tánczolni vágyók. A jelen volt szép leányok névsorát habár nem is sikerült följegyeznem, de annyit megjegyeztem, hogy az összes meghívott m.-igeni szép és jó tánczu leányok ott voltak és a legjobb kedvvel, habár kis helyen is, lejötték a gyulafehérvári első zenekar hangjai mellett a nagyszámban jelen volt fiatalsággal a tánczot.

* Az „Országos Nemzeti Szövetség” (Budapest, Akácfa-utca 32.) levelező-lapon nyilvánított kérelemre bárkinek megküldi alapszabályait.

Az esős idő miatti kétszeres és tetemes költség dacára mégis 36 fnt 50 kr tiszta jövedelem fordított a toronyóra-alapjára. Ezen jövedelem eléréseért fogadják a rendezőség halás köszönetét: első sorban is a felülfizetők és jegyeiket megváltók, nemkülönbén főtisztelendő Sánta János m.-igeni róm. kath. plebános, aki 5 fnt, Kovács József 2 fnt és Mészáros Károly 75 krajczár költségtérítést el nem fogadták, hanem azt az alap javára iratták. Fogadják a rendezők fáradozásukért és buzgólkodásukért épp úgy, mint az összes résztvevők lelkes pártolásukért a halás köszönetet s legyenek azon reményben, hogy a hegyaljai intelligens közönség által e hó 26-án ugyancsak a toronyóra-alap javára rendezendő tánczvizalom alkalmával a szép idő is meglesz, mert a már kibocsátott meghívókön fel van tűntetve a tán nem sajtóhibából eredő „Jó időről gondoskodva van” mondat s ez, ami fődolog, tán meg is lesz.

Felülfizetni szívesek voltak:

Sükösd Gerő 2 fnt 50 krt, Bartók Dénesné, Balogh Dezső, Danbravszky Gyula (Sárd) és Korbuly Elemér 1-50—1-50 fntot, Benkő Márton (Vajasad), Csuka Domokos, dr. Dobozy Vilmos, Deutsch Mátyás, Jankó Lajos és N. N. 1—1 fntot, Balogh Ödön (Czelna), Bartha József, Bereczki Sándor (Sárd), Darvas Albert, Dávid N. (Gy.-fehérvár), Freund Gyula, Földvári Lajos (Bodonkut), özv. Fogarassy Ferenczné, Halmi István (Gyulafehérvár), Kovács Róza (Torda), Klein Mór (Krakkó), Ludvig Gyula (Gyulafehérvár), Kelemen Sándor, Kiss Elek (Tövis), Mészáros Károly, Pavelka János, Sükösd Ferencz (Kocsárd), Selmezy Ártúr, Sipos Elek (Gyulafehérvár), Szőke Mihály, ifj. Tóth Miklós (Nagy-Enyed), Tatár Miklós, Vadady László (Sárd), Vajna Istvánné (Bonzhida) és Winkler főhadnagy (Gyulafehérvár) 50—50 krt, Török Albert 40 krt, Bene József 30 krt, Butyka K. Lajos és Bordó Lajos 20—20 krt.

Jegyeiket megváltani szívesek voltak:

Szász József főszolgabíró (N.-Enyed) 5 fntal, Balogh Vilmos (Sudapest), Kiss Balint és Molnár Lajos 2—2 fntal, Kozma Gyula (Sárd) 1 fnt 50 krral, Csávássy József, Floreszku Miklós, Hermann Eszter, Jakab Károly, Jakab Gábor (Benedek), József Jenő, József Leopold, Kósa Ignác, Körner Mór, Medrea János, Metes Mózes (Krakkó), Papp Antal (Boros-Bocsárd), Seres Etele és Betekuj Áron (Benedek) 1—1 fntal, Maxim János 50 krral.

A jegyek szívélyes elárúsításáért fogadja a köszönetet Jankó Lajos gyógyszerész ur, Andrej Szilvusz, Korbuly Elemér, Kelemen Sándor, Selmezy Ártúr és Mészáros Károly.

A tekiertes szerkesztő urnak maradok alázatos tisztelettel.

—y—r.

Vegyes hírek.

— **Változás az anyakönyvi felügyelői kerületben.** A belügyminiszter — mint értesülünk — a nagyenyedi anyakönyvi felügyelői kerületben változtatást hozott be, amennyiben az eddig a nagyenyedi kerülethez tartozott Nagy-Szeben vármegyét a dévai anyakönyvi kerülethez, Kisküküllő vármegyét pedig a nagyenyedi kerülethez csatolta.

— **Nagy-Enyed város képviselése** folyó hó 24-én gyűlést tartott, melyen bemutatták a város gyönyörű szép banderális zászlóját, melyen az ősi czimer remek him-

zésben látható. Elhatározta a képviselőlet a Szini-féle apahidi erdők megvásárlását, s megbizta a tanácsot, hogy a Szentkirály-utca rendezése végett egyes kisajátítandó ócska telkek megszerzése és a börtönhelyiségül szolgáló roskadozó házak kiépítése iránt tegyen előterjesztést. — A „Látogatók Lapja” szerkesztőségének megkeresése folytán 200 pld. szavaztatott meg oly feltétel alatt, hogy bizonyos számú, a város érdekes pontjairól felvett kép kliséjét a város monografiája számára a vállalat teljesen használható állapotban átadja. — Számos iparos folyamodván az országos kiállításon való megjelenés végett segélyért, a képviselőlet valamennyit részben egész, részben fél segélyben részesíti vagyoni helyzetükhöz mérten.

— **Az aratás vége** felé jár. Gazdáink általában jó közep termést takarítanak be. Északosabb helyeken is közép termés van. A szőlő igen szép termést mutat; elég sajnos, hogy a filloxera-pusztítás mind sürűben jelentkezik. Gyümölcs közül alma mutatkozik; körte, szilva kevés lesz. Nyári barack apró, de elegendő termést.

— **Moretti L. Rezső**, a „Budapesti Látogatók Lapja” munkatársa, festőművész és arckép-festő, több napja városunkban időzik, hogy lapja részére a város érdekesebb részeiről fénykép-felvételeket készítsen.

— **Fürdői látványosság.** Ifj. Tomai Pál városi fiatal uszómester ez év augusztus 2-án a városi uszodában különféle, a mai kornak megfelelő mutatványokat fog a feuti nap délutánján a nagy közönségnek bemutatni. Már a tavaly megtartott bemutatása dicséretére volt a fiatal uszómesternek, s van reményünk, hogy ez évben még bővebb programmal lép a közönség elé. Mint értesülünk, programjába fel van véve egy ugrás 15 méter magasságból teljes ruházattal, és buvárkodás több percig a víz alatt.

— **A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara** arra kívánja felhívni az érdekelteket, hogy Münchenben 1898-ban nemzetközi erőfejlesztő- és munkagépkiallítás lesz, amelyet az uralkodó herceg pártfogása mellett az ottani általános ipar-egyesület rendez. Megnyílik június 11-én s bezárul október 11-én. A bejelentéseknek 1897. márczius 1-ig kell történni. Részletesebb felvilágosításokat nyújt a kereskedelmi és iparkamara irodája a hivatalos órákban.

— **Egy reformátor nő sorsa.** Az amerikai Cousins Phoebet, a női jogoknak ismert harcászát, alaposan kigyógyította világlágavitó ábrándjaiból maga a világ. A reformátor nő valósággal koldusbotra jutott és most senki sem akar törődni vele. Egy levélben, melyet egy barátjának intézett, aki neki 5 dollárt küldött, következőleg ír az egyesült Államok egykor oly nagyon ünnepezt ideálistájára: Bukásomnak morálja, mint anyyiaké, akik életüket a reform hálatlan munkájának szentelték, nézetem szerint ebben áll: Ne pazaroljátok erőteket arra, hogy a világot reformáljátok, mert ez nem akar reformáltatni. A küzdelmek idejében nézzetek egy kikötő után, hogy egy békés otthon édes biztonságára tegyetek szert. Hagyjátok a világot magára, mert ez szükség idején nem fog gondoskodni rólatok.

— **Bioziklizés és villámcsapás.** Kramer, német mérnök, azt állítja, hogy a kerékpározás zivatarok idején veszedelmes. Erdős vidéken zivataros időben is lehet folytatni a kerékpározást, mert ott nincs veszély, de sík földön és víz mentén ajánlatos

felbeszakítani az utat. A kerekpáros fektesse le gépet a földre és igyekezzen meghúzni valahol az égháború elől. A veszedelem onnan ered, hogy a kerekpáros a gép gumibroncsa által a földtől elszigetelve lévén, süritőt képez a villamosság számára, a gép fém-alkatrészei pedig vonzák magukhoz a villamosságot.

— **Markovits Lajos** ékszerüzletében a hirdetés ékszer- és óra-kiállítás folyó hó 20-ikán megkezdődött. Sokan vannak, kik úgy vélekednek, hogy ezen hirdetés a könnyen hívó közönség megtévesztésére szolgál, de volt alkalmunk meggyőződni, hogy a hirdetés valóságos alapszik és tényleg nagyon olcsón vásárolhatók mindenféle ékszerek.

Meteorológiai jelentés július 22-től jul. 25-ig.

Nap	Óra	Légnyomás 700+	Hő	Szél iránya és erő- sége	Borulat	Csapadék	Hő max. min.	Napi
7								
22	2	58.1	+30.7	NE ₂	2	—	+32.1 +18.7	
	9	58.5	+22.4	—	2	—		
7		59.4	+23.0	SE ₁	0	—		
23	2	57.5	+27.7	W ₂	7●	2.2	+30.3 +16.0	
	9	60.6	+18.8	W ₁	0	—		
7		60.6	+20.8	—	1	—		
24	2	58.6	+31.0	E ₁	4	—	+32.6 +15.5	
	9	60.4	+21.6	SW ₂	3	—		
7		61.5	+21.2	NW ₂	3	—		
25	2							
	9							

Kilátás: Száraz, meleg, legfőbb helyi zivatar.

* A légnyomás tenger színére van átszámítva. — Hő C° fokokban. Szél iránya: N = észak, S = dél, E = kelet, W = nyugat. Szél erőssége = 1-10-ig. Borulat foka = 1-10-ig. Csapadék mennyisége milliméterekben értendő. ● = eső, * = hó, ▲ = jég ▽ = dara.

Apróságok.

Torkosság.

Szegény Kolompér Máté beteg, nagyon beteg. Az agyából nézi, amint felesége a tüzhely körül fogalatoskodik.

— Mit főzöl? — kérdi nyöszörögve.

— Töltött káposztát — felel az asszony sirva.

A haldokló arca kiderül egy pillanatra:

— Adj belőle, — szól — hadd lakjam jól belőle, aztán nem bánom, meghalok.

Az asszony szemrehányó hangon szól:

— Ne légy torkos, Máté, kell a káposzta a torodra.

Aki hangosan gondolkozott.

A boldogult körösi lelkésznek volt egy feles szántója, Soki uram, kinek az volt a természete, hogy ha valamit gondolt, azt el is mondta, anélkül, hogy ezt tudta volna.

Egyszer bemegy a paphoz Soki uram.

— Na, tiszteletes uram, a gabona föl van már szórva, tessék kijönni osztolni.

— Nem megyek én ki, Soki uram, sok dolgom van. Ossza el igazságosan s hozza be az én részemet. De meg ne csaljon, mert ott lesz az Isten!

Soki uram mentében elgondolkodott s amit gondolt, el is mondta fennszóval:

— Ott lehet az Isten, csak a pap ne legyen ott.

— Álljon meg csak, Soki uram, mégis kimégyek, mert Soki uram rosszat gondolt.

Soki uram csaknem sóbálynnyá vált, midőn a pap elmondá, mit gondolt.

— Igaz biz az, uram, de honnan tetszik azt tudni?

— Onnan, Soki uram, hogy az Isten nem hagyja el a maga szolgáját.

Közgazdaság.

Mezőgazdasági szemelvények.

A kert talajának gondos megmivelése első és lényeges kellék ahhoz, hogy a konyha-kert állandóan is jövedelmezzen egyuttal. A kert talaja ősszel jó mélyen fölásandó, és legalább minden harmadik évben megtrágyázandó. Tavasszal trágya alá forgatandó, a talaj pedig gondosan elgereblyelendő, hogy a fiatal növények (részák) az első fejlődésükhöz szükségeltető tápanyagokhoz gyorsan jussanak. A gyümölcsfák töveit — lehetőleg ősszel is — körül ásandók tanyér alakban, hogy a fának szükségeltető levegő, nedvesség stb. könnyebben és gyorsan férjenek a fák gyökereihez. A gyümölcsfák tö-trágyázása lehetőleg kerülendő, legjobban a fa koronájának sugár-irányában trágyázni, vagyis a gyümölcsfa tövétől bizonyos távolságban alkalmazni a trágyázást, mivel a gyökerek által így a trágya egyenletesebben szivatik fel. Gyakorlati tapasztalatok bizonyítják, hogy azon kert, amelynek talaja jó mivélésben szokott részesülni, állandóan jó termést produkál; a jó, főleg pedig korai terményeket haszonnal lehet értékesíteni.

Kisebb vagy nagyobb fajta sertéstenyésszünk? E kérdésben Curtis, az ismert amerikai gazdasági író, újabban a következőleg nyilatkozott: „Nagyobb gyomorral kezdik az életet, tehát nagyobb emésztő és asszimiláló képességgel; szóval hatalmasabb gépek, mint a kicsinyek, tehát a nagyobb fajta sertéssel nagyobb eredményt is lehet elérni. A nagyfajta sertés, midőn egy éves, oly nehéz, mint két kisebb, pedig sokkal kevesebb takarmányt fogyaszt el, mint a két kicsi együtt.”

A hamu, mint szőlő-trágya. Akinek drága mű-trágyára nem telik és másnemű trágya felett sem rendelkezik, gyűjtse össze a tüzelesnél hátra maradó fahamut, keverje össze egy kevés finom lazafölddel és használja fel szőlőtrágyázásra. A hamu sok kalit és foszfort tartalmaz, tehát oly tápanyagokat, amelyek iránt a szőlő igénytelen bir. Eme kevés fáradság bőven vissza térül a szőlő nagyobb termésméltében.

A korom mint trágya rég ismert dolog, de hogy sok kertésze a külföldön a korom alkalmazásának köszöni növényei szép zöld kinéését és tenyészetének bujaságát, azt már kevesebben ismerik, pedig az a gyümölcsfák termékenységére is kitűnő hatással van, csakhogy nem szabad azt erősen alkalmaznunk, hanem egy kiló koromra legalább 12 kiló vizet kell vennünk; azonkívül feloldása is egy kissé nehéz. Legjobban sikerül, ha a kormot forró luggal öntjük le, s ezután megfelelő vizet öntünk hozzá.

A földi bolha ellen a francia kertészek az elvetendő konyakerti magvakat elvetés előtt két virággal keverik össze s azt állítják, hogy a két földben feloldódik és a gőzök, melyeket ez alkalommal kifejti, a földi bolhát elűzi, azonkívül pedig még a növény gyors növekedését is lényegesen előmozdítja. Eme eljárást ajánljuk kertészeink figyelmébe. Egyszerű és olcsó dolog, az eljárást pedig egy értelmesebb munkás is végrehajthatja.

Sz. V.

Piaci árak.

Nag-Bányád, 1896. július 23.

Buza legjobb	100 kilogramm	7.50
„ közepszerű	„ „	7.00
Kétszeres legjobb	„ „	7.00
„ közepszerű	„ „	6.50
Rozs legjobb	„ „	5.50
„ közepszerű	„ „	5.00
Zab legjobb	100 kilogramm	5.50
„ közepszerű	„ „	5.50
Kukorica (tengeri)	„ „	5.00
Burgonya	„ „	2.00
Széna legjobb	egy szekér	5.50—5.50
Szalma legjobb	„ „	2.00
Bikkfa 1 köbm. keresztirányú nélkül, 1 m. hosszú	„ „	3.50
Cserfa 1 „ „ „ 1 „ „	„ „	3.20
Tölgyfa 1 „ „ „ 1 „ „	„ „	3.50
Faszén kemény	egy hektoliter	1.70
Marhahús	1 kilogramm	—36
Sertéshús	„ „	—44
Szalonna	„ „	64—76
Disznózsír	„ „	—90
Vöröshagyma	„ „	—10
Fokhagyma	„ „	—10

Csarnok.

Mademoiselle „Stella.”

— Elbeszélés. —

Irta: Pakots József.

A kis grisette, mint egy ravasz cicza, hizelegve kuszott az ölembe és lázas, szenvedélytől lihegő hangon suttozta:

— Ha tudnád, micsoda tűz az, ami az ereimben vibrál, ha képes volnál . . . Eh, hideg, jégzikla vagy! Te csunya, te rossz . . .

Boszankodva bontakoztam ki a puha, perzselő karok közül. Untatott ez a meg nem szűnő szentimentalizmus, mely olyan furcsán hangzott ennek az elveszett leánynak élvezte ajkain.

Melankolikusán sohajtott.

— Ugy-e, valld be, hogy meguntál, hogy nem szeretsz többé, vagy inkább hogy nem is szeretted soha! — zokogta keservesen.

Hallgattam. Siránkozása mód felett ingerelte idegeimet, de őszintén szólva, nem mertem összeszidni. Ismertem érzékeny természetét, sajátágon szubtilis lényét s félttem, hogy hideg szavaimmal még igen súlyos sebet ejtek a különös leány szívére.

Komor tekintetet vettem rá.

Amint felét lehajtottá, selymes haja aranykód gyanánt omlott könnyáztat arcába s az ablakon beáradó novemberi halvány napfény hizelegve simogatta végig a csillogó főt. Olykor-olykor a fuldokló zokogástól megremegtek a hajhullámok s felvillanó fényük elkápráztatta a szememet.

Szegény kis Stellám! Keztem őszintén sajnálni. Hogy gondolhattam én azt, hogy az a kis, igénytelen leány, akit csupa szépségből magamhoz emeltem, hogy legyen valaki, akin haragomat naponta kiönthetem, az ő mimoza szívével oly határtalan szerelemre képes? Ah, s én még mily kegyetlen, mily önző vagyok. Szeretném lerázni magamról, mert az a változatlanul szenvedélyes, odaadó szerelem a megszo-

kás egyhanguságával hat érzelmeimre . . .

Eh, ki kell engesztelnem a kicsiket, jóvá kell tennem hibámat!

E kegyteljes elhatározással közeledtem hozzá, amidőn hirtelen fölrettent. Dacosan vetette föl gyönyörű fejét, míg leborult szeméből a gyűlölet sugárzott, felemelyesült.

— Meguntál, ugy-e? S most el akarsz dobni magadtól, mint egy elhasznált ruhadarabot, mint a cigarettát szokás, amidőn már végig élveztetek; bevetitek az ut sarába és rátapostok, hiszen már... Eh! Utálatos vagy!

— De Stella!

— Hallgass! Vagy talán nincs igazam? Mi? Nem vagytok érdemesek rá talán, hogy így nevezzetek? Eh, ne komédiázz! Hiszen csak ki kell menned az utcára, száz és száz hasonló nyomorult teremest: fogsz látni, mint én! Nem fog-e gyötörni a lelkiismeret, ha látod ama szegény női romokat, kik a ti ocsmányságotok áldozatai? Ugye-e, nem?

Szavait kétségbeesett mimikával kísérte, bajos arcát sötét pir lepte el, míg haragos homlokán kidagadtak a finom, kék erek.

— Nő, nő! Benned egy drámai hősnő veszett el — kiáltottam föl meglepetten, egyuttal a komoly kitérésnek kedélyes fordulatot igyekezve adni.

— Igen? — kérdezte gúnyosan s szuró tekintetét zavart szemembe mélyesztette. — Nos, jó, hiszen úgy is mindnyájan egy-egy tragédiáját játszuk el az életnek.

— Hanem a ti tragédiátok mind egyforma — jegyzém meg önkénytelen gúnyval.

— Igen, egyforma, mert ti is egyformán rosszlelkűek, kegyetlenek, szívtelenek vagytok.

Elcsendesült. Talán beszélni sem tudott volna, annyira elrekedt a heves kiabálástól. Fesztes csend állott be. Felhasználtam a kedvező alkalmat és zajtalanul távoztam. A puha szőnyegek felfogták lépteim neszt s szerencsésen elmenekültem saját otthonomból. Ugy gondoltam, hogy mire visszatérek, csillapulni fog s minden scena mellőzésével szakíthatok vele.

De csalódtam. Visszatértemkor már nem találtam lakásomban a kis Stellát. Az én tűneményszerű „csillagom“ lefutott garzonlakásom egeről. Magam sem értem hogyan, de úgy éreztem, hogy örökre. Vaiani üres sötétség foglalta a helyét, mely belopózott a szívembe s nyomában mintha nagy úr támadt volna, melyet azonban betöltött csakhamar egy másik kevésbé érzékeny, kaczagó leánynak karcos alakja...

II.

A „Pompadour asszony“ című új operette úgy a zenevilágban, mint a színélet terén óriási feltűnést keltett. A darab érzékcsiklandó zenéje egy jól ismert francia kompozítornek tollából eredt, a librettója szintén egy kiváló francia írói egyéniség műve. Az operette kezdte bejárni az egész Európát, vele azonban egy nevet is szárnyaira vett a hír. Egy bámulatos jelenséget, egy fiatal művésznőt, kit közönségesen csak mademoiselle „Stella“-nak neveztek. A hír szerint a művésznő, ki Pompadour marquise szerepében oly fenomenális alakítást nyújt, hogy fölülte áll az eddigi legkiválóbb művésznőknek, magyar származásu. Hanem mást nem is tudtak róla, multját a chablonos sűrű homály fedte.

A fővárosban nagy extasist keltett a hír, hogy a darabnak magyar színpadon való

bemutatása alkalmával a czímszerepet maga Mademoiselle Stella fogja játszani.

A fővárosi lapok hosszú hasábkokban énekeltek meg a művésznő ragyogó talentumát, szépségét, szemének gyújtó tűzét, (persze külföldi lapok nyomán) csak életadatokat nem közölt egyik sem.

Végre megjött. A hírlapírók és művészek fehér kaméliás, fekete frakkos serege ott várta a keleti pálya-údvánál, gyönyörű csokrot nyújtva át a művész honleányának,

III.

A függöny felgördült. A színteren a tuille-riák kertjében álmódóva setált a ragyogó szépségű Pompadour marquise.

A látóévek ezrei szegződtek a színpadnak; illatos virágözön repült a francia királyok világhírű kertjébe...

A művésznő észvesztő mosolylyal fogadta a honfiak impozáns hódolat-nyilvánulását.

Bennem megfagyott a vér... Ugy rémlétt, mintha e mosoly sugárfénye gondtalan multam ködéből sugároznék elő, mintha e diadémés főt, ez ábrándos arcot láttam volna valaha. De hol? De hol?...

És fölmerült emlékemben egy csitai leánynak siró-kaczagó kepe, egy kellemes, álomszerű idyll — — —

Szegény kis Stellám, te eltaposott, kis mimozavirág!

Eh, örült, képtelen gondolat!

Ami ezután következett, az egy zavaros tündéralomnak tetszett. Mikor künn voltam újból a hűvös nyári éjszakában, megrohan- tak emlékeim, szemeim előtt elborult minden. Mellettem nyüzsgő emberár tolongott, fényes fogatok robotgok el, nem hallottam semmit.

S mintha a csillogó villanylángok egy-egy fénypontjai lettek volna az emlékezetnek, melyek bevilágítanak a mult homályába, lelkeim kezdett kiboutakozni a feledékeny- ség ködéből s az a meggyőződés érlelődött meg bennem, hogy Mademoiselle Stella senki más, mint az én egykori érzékeny kis Stellám.

(Vége következik)

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÜRÖK BERTALAN.

Kiadók: Cirner és Lingner.

Cirner és Lingner könyvnyomdája, Nagy-Enyeden.

294. szám. 1896. évi. bygrh.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbírósa 117-1896. számú végzése által abrudbányai dr. Pop Lőrincz ügyvéd által képviselt Auraria takarékpénztár javára abrudfalvi Broz Alajos és társ ellen 684 frt tőke, ennek 1895. évi jul. hó 17. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 68 frt 05 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 895. 25. §-a foglalt és 301 frt 50 kr-ra becsült, a foglalási jegyzőkönyv 8, 31-37, 40-45, 46 a, 47 b tételszámok alatt 1 gőzkazán, 5 rész a Datia, 1 rész a kárpin dreifaltigkeit la Vurter, 1 rész a verespataki Vurtyez, 1 rész a Mnyeluez, 1 rész a Zorobabel nevű bányában, 1 arany pecsétnyomó gyűrű, 2 női bunda, 1 fekete frakk, 1 szürke nadrág, 4 női szoknya, 15 üveg ugorka és 7 üveg paradicsomból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbírósa idézett sz. kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis alperes lakásán Abrudfalván leendő eszközésére 1896. augusztus hó 4-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékosok ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alóli- rt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Abrudbányán, 1896. július hó 12. napján.

Szabó Lajos,

kir. bírósági végrehajtó.

780 1-1

482. szám. 1896. bygrh.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbírósa 608-1896. számú végzése által topánfalvi dr. Josim Chirtop ügyvéd által képviselt felsővidrai Gombos Josif javára bucsun-cserbui Dánes Aurel ellen 900 frt tőke, ennek 1895. évi január hó 8. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 94 frt 25 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 896. 28. §-a foglalt és 1883 frt 50 kr-ra becsült, a foglalási jegyzőkönyv 1-től 33 tételéig 1 pej mén és 2 paripa, 1 fedetlen kocs, 6 boglya szőnye és több nemű különböző háziutortai és 100 láda aranyos zuz érezköből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbírósa idézett sz. kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis alperes lakásán Bucsun-Cserbun leendő eszközésére 1896-ik év augusztus hó 1-ső napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékosok ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alóli- rt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Abrudbányán, 1896-ik évi július hó 9. napján.

Szabó Lajos,

kir. bírósági végrehajtó.

779 1-1

Van szerencsém becses tulajdonására adni, hogy ujonnan berendezett

cserépkályha

és mindennemű

használati edény

gyártását megnyitom.

Elvállalok cserépkályha átrakását és tisztítását jutányos ár mellett.

Kérve a mélyen tisztelt közönség becses pártfogását, maradok mély tisztelettel

Binder Kiss Károly,

kályhás.

(Várszeg-utca 101. szám.)

772 3-3

⇒ KOMMER ⇒

Metropole szálloda

Budapest, Kerepesi-út 58. sz. a.

a villamos vasút és a lóvasút, valamint a központi pályaudvar és két színház közvetlen közelében. **Ujonnan berendezett, a kor követelményeinek minden tekintetben megfelelő szálloda, 120 vendégszobával, felhúzó-gép, villany-világítás és gőzfűtéssel az összes helyiségekben.**

Szoba-árak: 2 frttól feljebb, beleértve fűtés, világítás és kiszolgálás. miert is külön felszámítások nem eszközöltnak.

749 3-4

Sz. 24326—96. IV.

Hirdetmény.

Alulírt m. kir. Pénzügyigazgatóság ezennel közhírré teszi, hogy lehetőleg a jelenlegi hivatali helyisége közelében egy másik hivatali helyiségül szolgáló **három, esetleg négy szobás lakásra** van szüksége.

Felkérletnek ennélfogva mindazok, kik alkalmas lakást bérbe adni hajlandók, hogy ezen m. kir. Pénzügyigazgatóság főnökével feltételeiket szóval vagy írásban 14 nap alatt tudatni sziveskedjenek.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Nagy-Enyeden, 1896. július 23-án.

776 1—3

Sz. 2202—896. kg.

Hirdetmény.

Alulírott városi tanács ezennel közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező javadalmak 1897. évi január 1-től 3 egymásután következő évre 1896. év **augusztus hó 16-án** árverés útján haszonbérbe ki fognak adni.

1. A piaczi vásár- és személtvám, kikiáltási ár 8144 frt 38 kr.

2. Városi bor, sör, must és szesz-fogyasztási adó, kikiáltási ár 3000 frt

3. A vadászati jog, kikiáltási ár 13 frt 01 kr.

4. A kornatörki kaszáló, kikiáltási ár 20 frt 01 kr.

5. Az 578—670. hr. sz. porondos hely, kikiáltási ár 1 frt.

6. Az Almasán-féle hid melletti gyümölcsárulási hely, kikiáltási ár 6 frt.

7. A vágóhid és vásáronkénti husárulási hely, kikiáltási ár 402 frt 10 kr.

8. A régi mészárszék és vágóhid-épület, kikiáltási ár 52 frt 10 kr.

Az árverési feltételek a városi tanács iktató hivatalában a hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.

Fenti bérletekre írásbeli ajánlatok is elfogadtnak, melyek **1896. évi aug. hó 25-ig** a városi tanácshoz benyújtandók.

Ugy árverezni óhajtók, valamint ajánlattevők tartoznak az árverés megkezdése előtt, illetve ajánlatukhoz a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzül letenni.

Abrudbányán, 1896. évi július hó 16-án.

A városi tanács.

Hoér Béla, polgármester.

778 1—3

Sz. 554—896. főisp.

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatomra bizott Alsófehérvármegye kisenyedi járásában, Kőncza székelyen nyugdíjaztatás folytán a já-

rásí orvosi állomás üresedésbe jöven, ezen 500 frt évi fizetés és 150 frt uti átalánnyal javadalmazott állásra ezenel pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, miszerint életkorukat, családi állapotukat, eddigi működésüket, továbbá az 1883. évi I. t.-cz. 9-ik §-ban előírt elméleti képzettségüket és a nagyméltósága m. kir. belügyminiszter urnak

1893. évi 80099 számú szabályrendelete szerinti tisztí orvosi vizsgálat sikeres letételét igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket hozzám **folyó évi augusztus hó 30-ig** terjeszték be.

Alsófehérvármegye alispánjától.

Nagy-Enyeden, 1896. július hó 16.

Zeyk Dániel,

főispán.

773 2—3

A zalathnai kénkovand ipar r. t.

Brassói kénsav- és műtrágyagyára

ajánl: mindenemü száraz és könnyen szórható **super-foszfátot, répa-, szőlő- és árpátrágyát, Thomas-salaklisztet, chilisalétromot, kénsavas ammoniákat** és minden egyéb **műtrágyát** szavatolt tartalommal.

Fölvilágosításokkal és részletes árjegyzékkel szivesen szolgál

a gyárvezetőség Brassón, valamint

a központi iroda

BUDAPEST, IV., Belső-utca 5. szám.

720 10—10

40000 korona alaptőke. **A marosujvári** **40000 korona** alaptőke.
Takarékpénztár Részvénytársaság

Marosujvart, Király-utca 21. szám (Szentpétery-ház)

alatti üzlethelyiségében **kedden és pénteken d. e. 11—1 óráig** elfogad **betéteket betéti könyvecskék ellenében 5¹/₂%-al; a 10% tőkeamat-adót az intézet fizeti.**

Kölcsönöket ad: **jelzálogra, kezességre, váltókra, értékpapirookra** mérsékelt kamattal.

Maros-Ujvart, 1896. június hó.

750 9—10

40000 korona alaptőke. **Az igazgatóság.** **40000 korona** alaptőke.

Ékszerek és órák olcsó eladása!

Fölhalmozott raktárom megapasztása céljából **hatóságilag engedélyezett**

kiárusítást

Eladásra kerülnek nagy mennyiségben a raktáron levő **arany, ezüst ékszerek és dísz tárgyak; férfi és női zsebórák, inga és fall órák** stb. stb.

Készpénzfizetés mellett feltűnő olcsó árak.

Nagy-Enyeden, 1896. július 20.

Tisztelttel

MARKOVITS LAJOS.

777 1—3